

17. 4. 2013

B7-0168/2013 }
B7-0181/2013 }
B7-0182/2013 }
B7-0183/2013 } RC1

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 122 odst. 5 a čl. 110 odst. 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:

Verts/ALE (B7-0168/2013)

S&D (B7-0181/2013)

ALDE (B7-0182/2013)

GUE/NGL (B7-0183/2013)

o Guantánamu – hladovka vězňů
(2013/2601(RSP))

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, María Muñoz De Urquiza, Pino Arlacchi, Libor Rouček, Liisa Jaakonsaari, Richard Howitt
za skupinu S&D

Sophia in 't Veld, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez, Graham Watson, Sonia Alfano, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica, Robert Rochefort, Anneli Jäätteenmäki, Alexandra Thein
za skupinu ALDE

Barbara Lochbihler, Hélène Flautre, Rui Tavares, Raül Romeva i Rueda, Carl Schlyter, Malika Benarab-Attou, Mark Demesmaeker, Nikos Chrysogelos, Catherine Grèze, Karim Zérìbi, Yves Cochet
za skupinu Verts/ALE

Marie-Christine Vergiat

za skupinu GUE/NGL

Bernd Posselt, Laima Liucija Andrikienė

RC\933779CS.doc

PE509.784v01-00 }
PE509.798v01-00 }
PE509.799v01-00 }
PE509.800v01-00 } RC1

Usnesení Evropského parlamentu o Guantánamu – hladovka vězňů (2013/2601(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na mezinárodní smlouvy a normy pro dodržování lidských práv a základních svobod a zejména s ohledem na absolutní zákaz mučení, špatného zacházení, násilných mizení osob a hromadných poprav, na právo nebýt vězněn bez soudního řízení a právo na řádný soudní proces,
 - s ohledem na svá předchozí usnesení o Guantánamu a především na usnesení ze dne 11. září 2012 o údajném převozu a nezákonném zadržování vězňů ze strany CIA v evropských zemích: navazující zpráva výboru Evropského parlamentu TDIP¹, usnesení ze dne 18. dubna 2012 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě a o politice Evropské unie v této oblasti včetně jejích dopadů na strategickou politiku EU týkající se lidských práv² a usnesení ze dne 9. června 2011 o Guantánamu: nadcházející rozhodnutí o trestu smrti³,
 - s ohledem na dekrety prezidenta Obamy ze dne 22. ledna 2009, v nichž nařídil, že vazební zařízení v zátocě Guantánamo má být do 22. ledna 2010 uzavřeno,
 - s ohledem na společné prohlášení EU, jejích členských států a USA o uzavření vazebního zařízení v zátocě Guantánamo ze dne 15. června 2009, na závěry ze schůze Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 4. června 2009 a na mechanismus pro výměnu informací,
 - s ohledem na prohlášení, které dne 5. dubna 2013 vydala vysoká komisařka OSN pro lidská práva,
 - s ohledem na prohlášení, které dne 11. dubna 2013 zveřejnil prezident Mezinárodního výboru Červeného kříže Peter Maurer, jenž v něm vyjádřil námitky proti tomu, aby vězni guantánamské věznice účastníci se masové hladovky byli nuceni k přijímání potravy, a obrátil se na prezidenta Baracka Obamu s naléhavou výzvou, aby více usiloval o vyřešení „neúnosné“ právní situace, v níž se vězni tohoto zařízení nacházejí,
 - s ohledem na otevřený dopis 26 mezinárodních nevládních organizací pro lidská práva, které jej dne 11. dubna 2013 zaslaly prezidentovi USA, aby ho naléhavě vyzvaly ke splnění slibu uzavřít věznici v zátocě Guantánamo, který učinil v roce 2009,
 - s ohledem na čl. 122 odst. 5 a čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že dne 6. února 2013 zahájila velká skupina vězňů věznice v zátocě Guantánamo hladovku na protest proti podmínkám ve věznici a proti svému pokračujícímu zadržování v Guantánamu; vzhledem k tomu, že podle zástupců vojenských složek je třináct vězňů nuceno k přijímání potravy a tři vězni byli hospitalizováni;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2012)0309.

² Přijaté texty, P7_TA(2012)0126.

³ Úř. věst. C 380 E, 11.12.2012, s. 132.

- B. vzhledem k tomu, že ačkoli 11 let po otevření této věznice bylo 86 ze 166 vězňů prohlášeno za způsobilé k propuštění, jsou i tyto osoby dosud vězněny na dobu neurčitou, přičemž obvinění byla vznesena pouze proti šesti vězňům;
- C. vzhledem k tomu, že dne 26. března 2013 byl u okresního soudu USA pro okres Columbia podán podnět k okamžitým opatřením vycházející z tvrzení, že dozorcí ve věznici Guantánamo odpírali vězňům bezpečnou pitnou vodu a potřebný oděv ve snaze mařit tak jejich hladovku;
- D. vzhledem k tomu, že společné prohlášení EU a USA ze dne 15. června 2009 připomíná příslib prezidenta Obamy nařídít, aby vazební zařízení v zátoce Guantánamo bylo do 22. ledna 2010 uzavřeno; vzhledem k tomu, že v lednu 2013 byl ovšem orgán pověřený uzavřením guantánamské věznice zrušen a že Kongres dosud blokoval všechny kroky Obamovy vlády, kterými usilovala o uzavření věznice v Guantánamu; vzhledem k tomu, že vláda USA prohlásila, že je i nadále odhodlána Guantánamo uzavřít;
- E. vzhledem k tomu, že vysoká komisařka OSN pro lidská práva dne 5. dubna 2013 prohlásila, že „přetrvávající věznění řady zadržovaných po neurčitou dobu je svévolným zadržováním osob“ a představuje „jasné porušení závazku (USA), ale i mezinárodních právních předpisů a norem, které je (USA) povinno dodržovat“, a že věznice v Guantánamu by měla být uzavřena;
- F. vzhledem k tomu, že krátce po návštěvě delegace Mezinárodního výboru Červeného kříže a v souvislosti s rozhodnutím přesunout vězně z tábora 6 do izolovanějšího tábora 5 došlo dne 13. dubna 2013 k násilným potyčkám mezi dozorcí věznice a vězni, při nichž byly použity nesmrtící náboje a improvizované zbraně;
- G. vzhledem k tomu, že podstatným důvodem k hladovce jsou podle právníků obhajoby a Mezinárodního výboru Červeného kříže velké obavy vězňů pramenící ze skutečnosti, že nemají žádné vyhlídky na propuštění, a to zejména poté, co prezident Obama v lednu podepsal návrh zákona schvalujícího prostředky pro národní obranu, podle jehož ustanovení má být věznice v zátoce Guantánamo v dohledné budoucnosti zachována;
- H. vzhledem k tomu, že tento zákon vězňům fakticky znemožnil návrat domů, jelikož stanovuje, že zadržovaní se nemohou navrátit do země, které hrozí nebezpečí, jež může podstatně ovlivnit schopnost vlády mít repatriovanou osobu pod kontrolou;
- I. vzhledem k tomu, že v případě pěti údajných „vysoce důležitých zadržovaných“, s nimiž byla zahájena soudní řízení, bylo zcela narušeno zachování důvěrnosti obhajoby, a to, když došlo ke ztrátě materiálů a tisíců e-mailů z počítačů a k použití odposlouchávacích zařízení maskovaných jako detektory kouře; vzhledem k tomu, že pověřený soudce tudíž řízení odložil na neurčito; vzhledem k tomu, že hlavní obhájce nařídil právníkům obhajoby, aby k práci důvěrného a tajného charakteru přestali používat počítače;
- J. vzhledem k tomu, že USA ruší jediný provozovaný civilní let na Guantánamo, což znamená, že jediným dostupným letem je let vojenským letounem, k jehož použití potřebují jednotlivci povolení z Pentagonu, čímž se omezí přístup zástupců tisku, právníků a pracovníků z oblasti lidských práv;

1. poukazuje na úzké transatlantické vztahy založené na sdílených klíčových hodnotách a dodržování základních, všeobecných a nezadatelných lidských práv, jako je právo na spravedlivý soudní proces a zákaz svévolného zadržování; vítá rozsáhlou transatlantickou spoluprací v široké škále mezinárodních otázek v oblasti lidských práv;
2. vyjadřuje pochybnosti nad zajištěním duševní a tělesné pohody zadržovaných zapojených do hladovky a vězňů nucených k příjmu potravy a má rovněž vážné obavy o duševní a tělesný stav vězňů, z nichž byla řada podrobena mučení nebo nelidskému a ponižujícímu zacházení;
3. opakovaně vyzývá orgány USA, aby věznici v zátocy Guantánamo okamžitě uzavřely a nařídily, aby za žádných okolností nedocházelo k mučení či špatnému zacházení; vyzývá k propuštění zadržovaných, kteří byli prohlášeni za způsobilé k propuštění, a k jejich přesunu do vlasti či jiných zemí, v nichž by se mohli usadit, a dále vyzývá k tomu, aby proti zbývajícím vězňům byla vznesena obvinění u občanského soudu a za podmínek řádného soudního řízení;
4. žádá, aby orgány USA zaručily vězňům lékařské prohlídky a zdravotní péči poskytovanou nezávislými zdravotníky, a zastává – stejně jako Mezinárodní výbor Červeného kříže – odmítavé stanovisko k nucení zadržovaných k přijímání potravy, neboť to pokládá za porušení základních svobod jednotlivců; žádá orgány USA o zajištění důkladné informovanosti právníků zadržovaných osob o změnách týkajících se zdravotního stavu a duševní i tělesné pohody jejich klientů a o zabezpečení potřebného přístupu odborníkům Rady OSN pro lidská práva, nevládním organizacím a sdělovacím prostředkům;
5. souhlasí s prohlášením vysoké komisařky OSN pro lidská práva, která uvedla, že ačkoliv podle předpisů mezinárodního práva nesmí teroristické činy, trestné činy či obzvláště kruté jednání zůstat bez trestu, lidská práva jsou ovšem univerzální a nárok na ně má každý, i osoby podezřelé ze spáchání nejzávažnějších trestných činů, a že s osobami, jež byly zbaveny svobody, je nutné zacházet lidsky a s ohledem na jejich přirozenou důstojnost;
6. poukazuje na to, že přetrvávající věznění těchto mužů bez obvinění či soudního řízení je v rozporu se základní zásadou spravedlnosti; zdůrazňuje, že svévolné zadržování je jasným porušováním mezinárodního práva, což výrazně oslabuje postavení Spojených států amerických coby obhájce lidských práv;
7. je značně znepokojen neustálými překážkami, kterými zákon schvalující prostředky pro národní obranu znemožňuje uzavření vazebního zařízení a soudní řízení se zadrženými u civilních soudů, je-li k nim důvod, či jejich propuštění; je toho názoru, že vězni zařízení v Guantánamu, proti nimž byla vznesena obvinění, by měli být souzeni u civilních soudů, zejména proto, že vojenské soudy porušují mezinárodní normy pro spravedlivý soudní proces;
8. naléhavě vyzývá USA, aby přehodnotily rozhodnutí zrušit jediný civilní let do zátoky Guantánamo, které povede k omezení přístupu zástupců tisku a občanské společnosti;
9. připomíná ochotu členských států pomoci USA s uzavřením věznice v Guantánamu a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby koordinovala společnou iniciativu členských států, jejímž účelem je přimět

prezidenta USA jednat a nabídnout přijetí dalších vězňů z Guantánama na evropské půdě, zejména oné zhruba desítky mužů označených za způsobilé k propuštění, kteří se nemohou vrátit do své vlasti;

10. připomíná rovněž připravenost Spojených států přispět k úhradě nákladů členských států EU spojených s přijetím bývalých vězňů, jak je uvedeno ve společném prohlášení EU a USA ze dne 15. června 2009, a vyzývá vládu USA, aby dostala své odpovědnosti za podporu bývalých vězňů nejen po dobu jejich usídlování, ale i poté;
11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení prezidentovi USA, Kongresu a Senátu USA, ministru zahraničí USA, orgánu pro vojenské soudy, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, vysoké představitelce OSN pro lidská práva, předsedovi Valného shromáždění OSN a vládám členských států OSN.